

امام زمان (عج) کیست؟

آیت الله وحید خراسانی از مراجع عظام تقلید عظمت ماه شعبان و مولود موعود آن را بیان کرده و عموم دلباختگان به حضرت حجت (عجل الله تعالی) را به قرائت دسته‌جمعی دعای فرج در شب نیمه شعبان دعوت نمودند.

امام زمان (عج) کیست؟/ شبی بزرگ تر از همه شب‌ها از زبان آیت الله وحید خراسانی متن کامل سخنان آیت الله وحید خراسانی

آیت الله وحید خراسانی از مراجع عظام تقلید عظمت ماه شعبان و مولود موعود آن را بیان کرده و عموم دلباختگان به حضرت حجت (عجل الله تعالی) را به قرائت دسته‌جمعی دعای فرج در شب نیمه شعبان دعوت نمودند.

متن کامل سخنان ایشان که در جمع تعدادی از جوانان و دانشجویان در مشهد مقدس ایراد شده به شرح ذیل است:

در آستانه حلول ماه شعبان المعظم هستیم، در این ماه شبی هست و در آن شب مولودی هست. عظمت آن شب و عظمت مولود آن شب فوق بیان و ادراک ماست. شیخ الطائفه در هزار سال قبل تقریباً، در کتاب مصباح المتهدد این دعا را ذکر می‌کند: مطلع دعا این است: اللهم بحق ليلتنا هذه ومولودها. چه شبی است که در این دعا خدا را به آن شب قسم باید داد و عظمت آن شب در چه حد است که امام دستور داده بگوئیم: بحق ليلتنا هذه ؟

خورشید منظومه ملکوت

اما آن کس که آن شب متولد شده ، آنجا دیگر کمیت عقل لنگ است. در مُلک منظومه ای است، خدا در منظومه مُلک، خورشید را آفریده، در ملکوت هم منظومه ای است و خورشید منظومه ملکوت، ولی عصر است ، صاحب الزمان است. اگر چشمی قدرت دارد جرم خورشید را ببیند عقلی هم در عالم قدرت دارد مقام آن خورشید را که اسمش صاحب الزمان است و مهدی موعود است، درک کند.

پیامبر را نشناخته‌ایم

ما عمری گذشت، هنوز نفهمیدیم رعیت چه امامی هستیم؟! وقتی امام زمان شناخته می‌شود که خاتم انبیاء، شخص اول عالم شناخته بشود. چرا؟ حدیث، صحیح است ، معنای حدیث صحیح این است که تمام فقهاء عظام مذهب- بلا استثناء- بر طبق سند این حدیث در اعظم و ادق مسائل احکام خدا فتوا می‌دهند. فقهاء مذهب، مبانی شان در حجیت خبر مختلف است. عده ای کثیر خبر ثقه را حجت می‌دانند، عده ای مثل فقیه نحیر، صاحب مدارک، به خبر ثقه هم فتوا نمی‌دهد، به خبر صحیح فتوا می‌دهد.

این مطلب در خبر صحیح است و آن خبر این است : رسول خدا فرمود: «المهدی من وُلدی اسمه اسمی وکنيته کنيتی أشبه الناس بی خلقاً وخلقاً؛ عقل این جا دیگر کمیتش لنگ است؛ اولاً پیغمبر خاتم کیست؟ او کسی است که در قرآن یک سوره هست ، اسم آن سوره، «سوره بلد؛ است. بعد به قرآن رجوع کنید، اسم سوره ها مختلف است : سوره یس، سوره صافات ، سوره مُلک؛ آن عمود سوره نقطه اسم سوره می‌شود. این سوره اسمش «سوره بلد؛ است . بلد یعنی چه؟ شهر. مشهد شهر است. تهران شهر است. مدینه شهر است. مکه شهر است. خدا، ذات قدوسی که میلیاردها کهکشان به اراده او می‌گردد و می‌چرخد و تمام عالم امکان به امر «گن؛ از او «فیکون؛ است، همچو خدایی به آن شهری که پیغمبر خاتم در آن شهر است، قسم یاد می‌کند: «لا أقسمُ بهذا البلدِ ، وأنتَ حلٌّ بهذا البلدِ؛ چون تو در این شهری من به این شهر قسم یاد می‌کنم .عظمت خاتم این است، کیست او؟ آن کسی است که یک سوره در قرآن است به اسم «سوره اسراء؛ مبدأ سوره این است: «سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا؛ مثل شیخ انصاری دیگر اینجا مبهور می‌شود. خدا خودش را تسبیح می‌کند : سبحان الذی که او را آن شب به معراج برده. عظمت پیغمبر خاتم این است. «سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا؛ آن شب او را بردیم که آیات مان را به او نشان بدهیم. حالا آن آیات چیست؟!

ستاره‌های شب معراج

باز یک سوره در قرآن است به اسم سوره نجم: « وَالتَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ، مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ، وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ؛ قسم به نجم و ستاره یاد می کند بر شرح حال این پیغمبر. آن وقت مدح این است، مداح کیست؟ مداح خدا، مدح « سوره والنجم؛ مدح هم این است: « وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ، عِلْمُهُ شَدِيدٌ الْقُوَىٰ ، ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ، وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ، ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ، فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ... تا می رسد به آنجا: « لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ؛ این آیات چیست؟ آن وقت آن شب چه دید؟ شبی که به معراج رفت آن معراجی که خدا خودش را به آن معراج تسبیح می کند، پرده از مقابل چشمش برداشته شد، نگاه کرد دوازده ستاره دید. ستاره اول امیرالمومنین، بعد دید یک ستاره باز بین این ستاره ها مثل ستاره صبح می درخشید، پرسید پروردگارا! این کیست؟ خدا معرفی کرد: این مهدی آل محمد است. امام زمان این است. بعد حدیث صحیح این است: « المهدی من ولدی...؛ آن خاتم که مداحش خداست باز شده مداح امام زمان، مقام ولی عصر این است. « المهدی من ولدی إسمه إسمی کنیته کنیتی...؛ در عالم اسم پیغمبر خاتم و کنیه او برای احدی جائز نیست، فقط یک نفر است که هم اسم خاتم اسم اوست و هم کنیه خاتم کنیه اوست.

*اسامی پیامبر (صلی الله علیه و آله) مختص مهدی(عجل الله تعالی) است

دو اسم پیغمبر دارد: اسم آسمانی احمد است؛ اسم زمینی محمد است. هر دو اسم را خود پیغمبر خاتم به امام زمان هدیه کرد: هم اسمش را، هم کنیه اش را. اسم، اسم خاتم؛ کنیه هم ابوالقاسم. این اسم و این کنیه برای هیچ امامی نیست الا ولی عصر.

این است که امام زمان را بشناسید. آنجایی که عقل مبهوت است این است: اشبه الناس، شبیه ترین تمام مردم عالم هم در خلق، هم در خلق به من، آنچه پیغمبر دارد همه در وجود او منعکس است.

آنچه پیغمبر خاتم دارد چیست؟ علمی است که خدا در قرآن می فرماید: « وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا؛ علم او به حدی است که آیه الکرسی را بخوان: « الْعَلَى الْعَظِيمُ؛ آن وقت آن «؛ علمش به عظیم؛ به علم پیغمبر خاتم که می رسد تعبیرش این است: « وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا؛ علمش به عظمتی است که خدای علی عظیم آن علم را عظیم شمرده است. می رسد به خلقش، می فرماید: « إِنَّكَ لَعَلَى خَلْقٍ عَظِيمٍ؛ هم آن علم، هم آن خلق، هر دو به مهدی آل محمد داده شده. امام زمان این است.

*درخواست موسی از خدا که اجابت نشد!

بعد از این همیشه نگران باشید این کلمات را به او با این نظر گفتگو کنید. هر چه معرفت بالاتر ارزش بیشتر. چه مقامی است؟! چه منصبی است؟! قرآن بخوان. موسی بن عمران کیست؟ موسی بن عمران کسی است که خدا در قرآن می فرماید: « وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا؛ و تَادِيَتَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا؛

موسی بن عمران کسی بود که خدا تئ آیه به او داد، یک آیه اش عصایی بود که انداخت، سحر تمام سحره را بلعید. یک آیه اش این بود: دستش را از آستین در می آورد دنیا را به آن دست منور می کرد، آن وقت همچو موسی بن عمرانی در سفر اول تمکین و فضلی که خدا به امام زمان داده مطالعه کرد. وقتی به مقام او پی برد، گفت: بارالها!... - این دعای موسی بن عمران است -، گفت: بارالها! مرا به آن مقام برسان. مقام همچو مقامی است. چنین موسایی آرزو می کند. بعد جواب می آید: ای موسی! این مقام برای احدی میسر نیست. باز دوباره نظر کرد، آن مناقب و آن فضائل و آن مکارم و آن کمالات را نسبت به آن حضرت دید، دوباره، باز دعا کرد: خدایا! مرا او قرار بده! جواب آمد: این میسر نیست. مرتبه سوم...، اینجا است که عقل همه علما، حکما، فقها مبهوت است. مرتبه سوم باز دعا کرد: خدایا مرا آن آخرین جانشین خاتم قرار بده. جواب آمد: میسر نیست. این است مقام امام زمان.

رابطه با او چیست؟ راه ارتباط این است. این شیشه را می بینید؟ تاریخ این شیشه را ببین. هرچه هست اینجاست. این لامپ شیشه بود، آن شیشه در دل سنگ بود، آمیخته به سنگ. آن سنگ رفت در کوره، ذوب شد، شیشه جدا شد، آن شیشه ها، ذرات، جمع شد. بعد شیشه گر آن ذرات را خمیر کرد، آخر در آن دمید، شد لامپ، بعد به این دستگاه متصل شد رابطه با برق پیدا کرد الان دیگر شیشه نیست، سرتا پا نور است. دل من وتو این است؛ روح ما هم این است. این روح آلوده به سنگ هوی وهوس است، باید به مجاهده جدا بشود از آن هوی وهوس، آن روح می شود شیشه صاف؛ بعد در کوره تقوا آن شیشه می شود لامپ، وقتی شد لامپ، مرکز برق امام زمان است، متصل می شود همان دل از این جوان به آن مرکز، یکسره می شود نور. راه این است.

*مجسمه پیامبر می آید

امام زمان وقتی می آید مجسمه پیغمبر خاتم است. پیغمبر خاتم که بود؟ « وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ؛ وجود امام زمان، رحمة للعالمین است؛ بعضی از نادانها تصور می کنند می آید قلع و قمع می کند، بعد فکر می کنند وقتی ما را می کشد پس چرا

در انتظارش باشیم؟! اینقدر شعور نیست که درک کنند...؛ باغ را دیده ای؟ باغبان می آید در باغ خارها را از زمین می کشد. باید بکشد یا نه؟! باغ برای پرورش گل است، نه برای خار. همانطوری که باغبان از باغ خارها را درو می کند، امام زمان هم خارهای باغ انسانیت را درو می کند. اگر گل بشوی پرورش ات می دهد.

جراح چه می کند؟ وقتی غده پیدا شود، اول آن غده را معالجه می کند تا جایی که میسر است مرهم می گذارد، دوا می دهد، اگر دوا اثر نکرد، مرهم نتیجه نداد، آن وقت چه باید بکند؟ یا باید این آدم بمیرد یا باید این غده درآید، آنجاست که جراحی می کند غده را در می آورد. به آن جراح می شود گفت: چرا غده را در آوردی؟! چرا تیغ کشیدی بر سر این بیچاره؟! امام زمان غده های انسانیت را در می آورد. این است که شمشیرش رحمت است، بخشش اش هم رحمت است؛ تمام وجود رحمت است.

خدایا! به خون سیدالشهداء، به آن لب زهر خورده علی بن موسی، همه ما را مورد نظر خاص او قرار بده! اگر یک نگاه کند با آن نگاه چه می کند؟! یک نظر او اثرش این است:

*کرامتی شگفت انگیز

شیخ صدوق -اعلی الله مقامه- رأس المحدثین ، او در کمال الدین نقل می کند از محمد بن حسن صیرفی، این مرد ساکن سرزمین بلخ بوده، مردم بلخ وجوهات مالشان را به این مرد می دهند که بیاورد در بغداد به نایب امام زمان ، ابوالقاسم حسین بن روح، تحویل بدهد. خوب اینها را فکر کنید. بلخ کجا، بغداد کجا! آن هم آن زمان که از تهران تا مشهد دو ماه باید با مرکب راه بروند تا به اینجا برسند. از بلخ تا بغداد!

آن اموال را شمش طلا ونقره کرد. آماده سفر شد. مدتها راه را طی کرد ، رسید به سرخس، وقتی به سرخس رسید خیمه اش را در یک زمین ریگزاری نصب کرد، شمش ها را شمرد. یکی از این شمش ها در میان آن ریگ ها گم شد. این مرد امین از مال خودش رفت نقره خرید. رسید به همدان. باز از سرخس آن روز تا همدان، آنجا نقره ها را شمش کرد، این شمش را در میان آن شمش های نقره ضمیمه کرد، بعد از همدان بار سفر بست، رسید به بغداد. سراغ گرفت که ابوالقاسم حسین بن روح کجاست؟ وقتی خانه او را پیدا کرد، کیسه طلا و نقره و شمش ها را مقابل او گذاشت. این کسی است که تقس امام زمان به او رسیده، شمش ها همه مقابل او جمع شد، محمد بن حسن نگران است، دید حسین بن روح این شمش ها را زیر و رو کرد، یکی از اینها را درآورد، گفت: این شمش از ما نیست، شمشی که مربوط به ماست در سرخس در میانه ریگ ها گم شده، تو هم برای اینکه خیانت در امانت نکنی به همدان که رسیدی از مال خودت این سببکه را درست کردی، در میانه این اموال گذاشتی، این برمی گردد به خودت ، تو هم وقتی برگشتی به سرخس در همان جا خیمه می زنی بعد می گردی آن شمش گمشده را پیدا می کنی، بعد که پیدا کردی سفر دیگر که آمدی به بغداد دیگر مرا نمی بینی، به نایب بعد از من تحویل بده.

این کسی است که دم او، تقس او به این شخص خورده، به این مقام رسیده، گذشته را می بیند، آینده را می بیند، در بغداد است، بلخ و سرخس زیر نظر اوست ، همدان در قبضه قدرت اوست . اگر نوکر امام زمان این است، نایب ولی عصر این است، آیا خود صاحب امر در چه مقامی است؟! این است که موسی بن عمران، کلیم الله حسرت مقام او را می خورد.

خوشا به حال شما اگر قدر بدانید.

*همه با هم دعا کنیم

امسال نیمه شعبان، شب نیمه، ساعت 11 ،همه باید دعای فرج را بخوانید. دوره سال هم این برنامه راترک نکنید. هر روز به قدری که وقتتان اجازه می دهد قرآن بخوانید، به خود ولی عصر هدیه کنید. اگر این کار را عمل کنید، تو، دوره سال هر روز بالاترین گوهر را که کلام الله است قرائت کنی، به او هدیه کنی ، شب بیست و سوم رمضان که شب قدر است دفتر عملت به امضای او می رسد، آیا با تو چه معامله خواهد کرد؟

افسوس که عمر گذشت و ما از این زندگی بهره ای که باید نبردیم. شما جوان اید! از دوران جوانی کار کنید، قرآن را هر روز ترک نکنید، به امام زمان هدیه کنید، اگر یک گلی را کنار دسته گل بگذارید، روز اول اثری نمی بینی اما اگر یکماه این گل کنار آن گل بود بعد که برداشتی می بینی بوی گل می دهد. دل من و تو هم این جور است، یک روز قرآن بخوانی مثل گل می آید که یک روز کنار گل است، اما اگر یکسال هرروز قرآن بخوانی، آن هم قرآن را به او هدیه کنی، به این هدیه برمی گردد به او، دیگر کار، کارتو نیست؛ می شود از من و تو هدیه ای به سلیمان زمان. آن وقت او به کرمش با ما چه معامله خواهد کرد؟! این است مقام ، منصب، این است راه ارتباط با ولی عصر.

شما تصور می کنید که او از نظرها پنهان است ولی خبر ندارید که چشم ها از دیدن او محروم است اما اشعه انوار او بر همه این دلها می تابد. خودش فرمود: ما شما را فراموش نمی کنیم، ما مراعات شما را از دست نمی دهیم. همه شما تحت نظر او اید، سعی کنید از این نظر بیگانه نشوید. نماز را اول وقت بخوانید، رابطه را با خدا حفظ کنید، قرآن را هر روز بخوانید، به او هدیه کنید. با این دو عمل ، هم به مبدأ عالم مرتبط اید، هم به حجت او، سعادت دنیا و آخرت نصیب همه شماست.

اللهم کن لولیک الحجة بن الحسن صلواتک علیه وعلی آبائه، فی هذه الساعة وفی کل ساعة ولیا وحافظا وقائدا وناصرًا ودلیلا وعینا حتی تسکنه أرضک طوعا وتمتعه فیها طویلا.

اللهم أصلح کل فاسد من أمور المسلمین، اللهم صل وسلم علی ولیک وحجتک صاحب العصر والزمان بعدد ما فی علمک، بحق محمد وآله الطاهرین، والحمد لله رب العالمین.